

ΑΠΟ ΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Τό «Matter-of-Act» τῆς Λενιώς Κακλέα

Ὅπως εἶναι γνωστό, τὰ τελευταῖα χρόνια τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν-Ἐπιδαύρου εἶναι «ἀνοικτό» σὲ κάθε ἐνδιαφέρουσα πρωτοποριακὴ πρόταση καὶ πειραματικὴ δημιουργία ἀπὸ καταξιωμένους δημιουργοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ νεότερους καλλιτέχνες, ἰδιαίτερος στὸν τομέα τοῦ χοροῦ.

Μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἀξιόλογες παραστάσεις νέων δημιουργῶν τοῦ φετινοῦ Φεστιβάλ ἦταν τὸ «Matter-of-Act», ἡ πρώτη χορογραφικὴ πρότασις τῆς Λενιώς Κακλέα. Ἡ 24χρονη καὶ πολλὰ ὑποσχόμενη καλλιτέχνης, ἀπόφοιτος τῆς Κρατικῆς Σχολῆς Χοροῦ καὶ πτυχιούχος τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία τὰ τελευταῖα τέσσερα χρόνια ζεῖ καὶ ἐργάζεται στὴ Γαλλία, παρουσίασε στὶς 14 καὶ 15 Ἰουλίου, στὸ «Σχολεῖον», τὴν παράστασι «Matter-of-act», ἕνα ἐρευνητικὸ ἔργο μὲ ἀφετηρία τὶς παραστάσεις τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν. Ἀμφισβητώντας τὴ λογικὴ τοῦ κατασκευασμένου θεάματος ἡ Λενιώ Κακλέα πρότεινε ἕνα πρότζεκτ, τὸ ὁποῖο βασίσθηκε στὴ συλλογικὴ ἐμπειρία μεταξὺ καλλιτέχνη καὶ κοινοῦ. Τὸ «Matter-of-act» (project γιὰ ἕνα φεστιβάλ καὶ δέκα θεατὲς του) προσπάθησε νὰ ἀντισταθῆ στὶς ἑτοιμὲς ἀπαντήσεις καὶ τὶς προσδοκίες τοῦ θεατῆ γύρω ἀπὸ ἕνα θέαμα, καταθέτοντας μίαν φόρμα ἀνοικτὴ ὡς πρὸς τὴ σχέση τοῦ θεσμοῦ μὲ τὸ κοινὸ του. Ἀντικείμενό του παραμένει ἡ ἔννοια τοῦ θεάματος καὶ σκοπὸς του ἡ καλλιτεχνικὴ δημιουργία.

Ἡ χορογράφος καὶ ὀκτῶ ἐπαγγελματίες θεατῆς, δύο χορευτὲς (Ἑρμῆς Μαλκότσης, Κατερίνα Σπυροπούλου), δύο ἡθοποιοὶ (Γ. Παπαγεωργίου, Ἀρτεμὶς Φλέσσα), μίαν εἰκαστικὴν (Βικτωρία Καρβούνη), ἕνα ἀρχιτέκτονα (Θ. Ἡσαῖας), μίαν θεατρολόγον (Ξένια Ἀηδονοπούλου) καὶ μίαν ψυχολόγον (Ζαῖρα Παπαληγούρα) ἐπέλεξαν μέσα ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ Φεστιβάλ τὶς παραστάσεις «Λίμνη τῶν Κύκνων», «Ρηξενμπούτσμπαχ», «Κόλαση», «Ἀόρατο τσίρκο», τὴν παράστασι τῆς Ἄν Κολό, τὴ συναυλία-ἀφιέρωμα στὸν Γ. Ρίτσο καὶ τὴν ἐκθεσι «Μορφές καὶ σκιές» ἔχοντας κατὰ νοῦ ὅτι τὸ νόημα ἑνὸς ἔργου βρίσκεται στὴ συνάντησή του μὲ τὸν θεατῆ. Καὶ χωρὶς νὰ ἀσκοῦν κριτικὴν στὰ ἔργα, ἔκαναν ἕνα σχόλιο ἐπάνω σὲ αὐτά, μὲ ἀπλὴ σκηνικὴ δομὴ καὶ ὑπογραμμίζοντας ὅτι ὅλοι τους εἶναι θεατῆς. Μὲ ἐργαλεῖο τὴν ἐμπειρία τῆς θεάσεως ἐπιχείρησαν νὰ «ἀνασκευάσουν» τὶς συγκεκριμένους ἐκδηλώσεις σὲ μίαν μικροῦ μήκους σύνθεσι, ἡ ὁποία προβλήθηκε σὲ βίντεο πρὶν ἀπὸ τὴν παράστασι.

Ἡ χορογράφος ζήτησε ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνες νὰ συμμετάσχουν στὶς ἐκδηλώσεις πού ἐπέλεξαν καὶ νὰ διαβιβάσουν στοὺς θεατῆς ἕνα σύντομο μέρος τοῦ ἔργου τους, ἐνῶ μέρος τῆς ἐρευνας ἦταν νὰ ἐξασκήσουν τὴ μνήμη τοῦ θεατῆ, ὥστε νὰ διαφανοῦν τὰ στοιχεῖα πού «μένουν» στὸν καθένα μετὰ ἀπὸ κάθε θέασι. Στὴ συνέχεια, μὲσω διαλόγου μὲ τοὺς συμμετέχοντες, διερευνήθηκε ὁ τρόπος πού οἱ θεατῆς βίωσαν κάθε ἐκδήλωσι, τὸ ταξίδι τοῦ καθενὸς μέσα στὸ ἔργο, νοητικὸ καὶ συναισθηματικὸ, τὸ σημεῖο συναντήσεως τοῦ καθὲ ἔργου μὲ τὸ «ἔργο» τοῦ θεατῆ.

Ἄρτια, ἀν καὶ μικρὴ σὲ διάρκειαν, παράστασις, μὲ τὴ δυναμικὴ ἑνὸς αὐτόνομου ἔργου, μέσα σὲ εἴκοσι λεπτὰ «εἶπε» μὲ τὸν καλύτερο τρόπο, ὅλα ὅσα ἠθελε, βάζοντας ἀπὸ τὸ πρῶτο λεπτὸ τοὺς θεατῆς μέσα στὸ πνεῦμα τῆς. Βεβαίως, τὸ βίντεο πού προβλήθηκε πρὶν ἀπὸ τὴν παράστασι ἦταν ἄκρως κατατοπιστικὸ ἀφοῦ εἶχε καταγράψει τὴν ἐρευνα, ἡ ὁποία εἶχε προηγηθῆ.

Ὁ ἦχος καὶ ἡ καταγραφή σὲ βίντεο ἦταν τοῦ Φ. Μανιατάκου, ἐνῶ ἡ προετοιμασία καὶ ἡ ἐρευνα τοῦ «Matter-of-act» πραγματοποιήθηκε στὸ Κέντρο Χοροῦ Ἰσιδώρα Ντάνκαν.